

Sygn. akt I C 1263/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLIEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny:

w składzie:

Przewodniczący : SSR Adam Mitkiewicz

Protokolant: apl. adw. Gabriela Mierzwiak

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

z powództwa D. L.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda D. L. kwotę (...),97 (czternaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt jeden 97/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 13 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty; oddała powództwo w pozostałym zakresie.
2. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda D. L. kwotę (...),00 (trzy tysiące czterysta trzydzieści dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa Kasa dla Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia kwotę 467,28 (czterysta sześćdziesiąt siedem 28/100) złotych tytułem części wydatków związanych z opinią biegłego.

Sygn. akt I C 1263/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lutego 2013 roku powód D. L. wniósł przeciwko pozwanemu (...) S.A. V. (...) w W. o zasądzenie kwoty 14.431,97 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż w dniu 12 listopada 2011 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny z winy sprawcy ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Podczas prowadzenia postępowania likwidacyjnego, pozwany ustalił, iż zaistniała szkoda całkowita. Decyzją z dnia 16 grudnia 2011 roku pozwany ustalił wartość odszkodowania na kwotę 3.600 zł. (20.200 – wartość pojazdu sprzed szkody minus 16.600 zł. – wartość pojazdu po uszkodzeniu). Pełnomocnik dodał, iż powód nie zgadza się ze sposobem wyliczenia odszkodowania, bowiem koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wyniósł go kwotę 18.031,97 zł. W związku z powyższym do naprawienia szkody w pojeździe pozostała kwota 14.431,97 zł. (18.031,97 zł. – 3.600 zł.) / k. 1-5/.

W dniu 10 kwietnia 2013 roku w sprawie I Nc 1382/13 Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym / k. 42/.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) S.A. V. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego stwierdził, iż potwierdza zaistnienie zdarzenia będącego podstawą wypłaty odszkodowania, fakt zawarcia ze sprawcą szkody umowy ubezpieczenia OC oraz wypłaty tytułem odszkodowania na rzecz powoda kwoty 7.647,50 zł. na powyższą kwotę składa się kwota 3.650 zł. z tytułu odszkodowania za szkodę całkowitą oraz kwotę 3.997,50 zł. z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany zakwestionował wysokość szkody. Podniósł, iż koszty naprawy pojazdu powoda wynikające z załączonej opinii prywatnej zostały sztucznie zaniżone. W kalkulacji naprawy ustalono bowiem koszt naprawy pojazdu na podstawie cen najtańszych części zamiennych o porównywalnej jakości oznaczonych symbolami (...) oraz (...). Nadto pełnomocnik pozwanego dodał, że przyjęta wartość pojazdu w stanie uszkodzonym (16.600 zł.) odpowiadała wartości pojazdu, za jaką powód mógł go zbyć w stanie uszkodzonym na giełdzie pozostałości pojazdów A.. Pojazd powoda został bowiem wystawiony na powyższej giełdzie, na której w 56 godzin uzyskano wiążącą ofertę jego nabycia za kwotę 16.550 zł. Powód nie skorzystał jednak z przedłożonej mu oferty / k. 45-48/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 listopada 2011 roku D. L. zgłosił w (...) S.A. V. (...) w W. szkodę pojeździe m-ki A. (...), nr rej. (...), która powstała w dniu 12 listopada 2011 roku z winy posiadacza pojazdu mechanicznego, posiadającego ubezpieczenie OC w (...) S.A. (...) w W. / zawiadomienie o szkodzie z ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego – k. 71-74/.

Przedmiotowy samochód D. L. zakupił indywidualnie, nie na firmę, w dniu 29 października 2011 roku za kwotę 24.000 zł. Pojazd ten służył mu do prowadzenia działalności gospodarczej oraz do celów prywatnych, przy czym nie został wpisany do ewidencji środków trwałych i nie został od niego odliczony podatek VAT. / umowa sprzedaży – k. 82, zeznania powoda D. L. – k. 83-84, zestawienie środków trwałych – k. 89/.

Decyzją z dnia 6 grudnia 2011 roku (...) S.A. V. (...) w W. przyznało D. L. odszkodowanie w kwocie 3.600 zł., określone jako różnica wartości samochodu sprzed (20.200 zł.) i po wypadku (16.600 zł.) / k. 9 – decyzja, k. 10 – wyliczenie szkody/.

Z kolei decyzją z dnia 5 marca 2012 roku (...) S.A. V. (...) w W. przyznało D. L. odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w kwocie 3.997,50 zł. / k. 55 – decyzja, k. 57 - faktura VAT/.

Przedmiotowy pojazd w stanie uszkodzonym został wystawiony na sprzedaż w ramach platformy internetowej AUTOonline, na której za pozostałości zaproponowano najwyższą cenę w kwocie 16.550 zł. brutto, niemniej jednak D. L. nie skorzystał z możliwości sprzedaży uszkodzonego auta / k. 64-68 – oferty zakupu/.

D. L. poniósł koszt naprawy uszkodzonego pojazdu w zakładzie (...) w kwocie 18.031,97 zł. brutto (14.660,14 zł. netto) / k. 29/.

Zgodnie z opinią biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji wypadków, kosztorysowania napraw i wyceny pojazdów, certyfikowanego rzeczoznawcy samochodowego mgr inż. P. S., koszt naprawy pojazdu m-ki A. (...) nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem z 12 listopada 2011 roku wyniósł 16.551,34 zł. netto/ 20.358,15 zł. brutto. Z kolei wartość przedmiotowego pojazdu na dzień 12 listopada 2011 roku, przed powstaniem szkody, wynosiła nie mniej niż 22.100 zł. brutto/17.967,48/ zł. netto. Natomiast wartość pojazdu m-ki A. (...) na dzień 12 listopada 2011 roku po powstaniu szkody wynosiła nie mniej niż 8.700 zł. brutto / k. 102-125 – opinia/.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy P. S. wyjaśnił, iż w wykonanej przez niego kalkulacji kosztów naprawy pojazdu w celu optymalizacji kosztów założono, że do naprawy zostaną wykorzystane również części zamienne pochodzące od niezależnych producentów (części oznaczone symbolami PT i PJ). Zaznaczył przy tym, iż w przypadku części oznaczonych symbolem PT, jakość tychże jest potwierdzona certyfikatami producenta części , a w przypadku części z symbolem PJ – mamy do czynienia z oświadczeniem producenta o jakości danej części zgodnej z jakością części oryginalnej. Biegły wyjaśnił, iż wskazane przez pełnomocnika pozwanego części (krata wlotu powietrza, błotnik przedni i zderzak tylny) pochodzą z powszechnie znanych na rynku sieci hurtowni części samochodowych. Części z

tychże hurtowni mają ugruntowaną w środowisku jakość i są powszechnie stosowane jako wiarygodne źródło części zamiennych. Zdaniem biegłego za ich pomocą jest możliwe przywrócenie omawianego pojazdu A. do stanu sprzed szkody. Odnośnie zasadności zastosowania korekty dodatniej wartości pojazdu z tytułu przebiegu, biegły sądowy stwierdził, iż nie zachodziła żadna okoliczność, która wskazywałaby, że przebieg jest niewiarygodny. Biegły dodał, że sam fakt występowania przebiegu niższego niż normatywny o ok. 27% nie budzi podejrzeń, bowiem znane mu są rzeczywiste przypadki obrazujące omawiany przypadek, dlatego też zdaniem biegłego korektę należało uwzględnić. Z drugiej strony biegły stwierdził, iż nie zachodziła konieczność zastosowania korekty ujemnej wartości pojazdu z tytułu liczby wcześniejszych właścicieli, bo w aktach brak jest informacji które wskazywały by na konieczność zastosowania korekty. Odnośnie okoliczności czy auto alarm stanowił wyposażenie dodatkowe pojazdu, biegły skonstatował, że na podstawie list kontrolnych systemu info-ekspert oraz własnego doświadczenia i wiedzy biegły określił autoalarm jako wyposażenie dodatkowe / k. 180-183 – opinia uzupełniająca/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszechstronnej analizy akt sprawy, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane w treści, w tym znajdujące się w aktach szkody, których autentyczność nie budziła żadnych wątpliwości Sądu i które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Nadto Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego mgr inż. P. S., która została sporządzona w sposób rzetelny, kompletny, szczegółowy przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach i bezstronną. Biegły w swojej opinii pisemnej wyjaśnił, iż na podstawie zawartych w aktach sprawy i aktach szkody informacji, wykonał on kalkulację naprawy przy użyciu systemu A. w oparciu o archiwalne bazy danych cen części zamiennych z listopada 2011 roku (stan obowiązujący na dzień powstania szkody). Ceny części zamiennych wymienionych w kalkulacji dotyczą części nowych i pochodzą z oficjalnego cennika części zamiennych sieci serwisowej producenta pojazdu, obowiązującego w dniu powstania szkody. Dodatkowo biegły wykonał optymalizację kalkulacji pod kątem obniżenia kosztu części zamiennych co prowadziło do użycia w kalkulacji również kilku części nieoryginalnych. Działanie takie było zasadne w związku z wiekiem pojazdu (9 lat). Podczas wyboru dostawcy części, biegły kierował się zasadą, że części mające wpływ na bezpieczeństwo (np. reflektory i lampy) powinny mieć co najmniej jakość (...). Opinia uzupełniająca stanowiła potwierdzenie opinii podstawowej oraz zawierała wyjaśnienie wątpliwości strony pozwanej.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego na okoliczności nie prowadzące do ustalenia istotnych okoliczności w sprawie wymienione w pkt. 1, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14 pisma procesowego pozwanego z dnia 20 listopada 2014 roku / k. 141-142/, z uwagi na to, że opinia biegłego sądowego nie może zmierzać do dokonywania ustaleń faktycznych na okoliczności nie istotne dla rozstrzygnięcia. Strony nie wskazywały na wcześniejsze uszkodzenia przedmiotowego pojazdu, na jakiegokolwiek wcześniejsze naprawy, zamontowanie w pojeździe przed powstaniem szkody części nieoryginalnych stąd zbędnym było ustalanie tych okoliczności przez biegłego. Zbędnym też było zlecenie biegłemu ustalanie wartości pojazdu z pominięciem korekty dodatniej za przebieg pojazdu i uwzględnieniem korekty ujemnej z tytułu ilości właścicieli pojazdu, na podstawie opinii głównej biegłego można bez wiedzy specjalnej obliczyć taką kwotę odejmując czy dodając wskazane w opinii wartości. Zbędnym z uwagi na ustalenia opinii było ustalanie czy wartość pojazdu uzyskana na giełdzie pojazdów uszkodzonych stanowi wartość rynkową. Tym bardziej, że nie doszło do uzyskania jakiegokolwiek wartości pojazdu a jedynie złożono internetową propozycję nabycia uszkodzonego pojazdu za daną kwotę, propozycja ta nie oznacza, że w rzeczywistości za taką kwotę pojazd zostałaby nabyty bo przed nabyciem zawsze składający propozycję, który wcześniej tylko składa propozycję na podstawie fotografii pojazdu czy zamieszczonych informacji dokonuje rzeczywistych oględzin pojazdu podczas których często propozycja w zakresie proponowanej ceny nabycia ulega zmianie. Ceny nabytych części i kosztów robocizny wynikają z faktury VAT (...) (k.29) wystawionej powodowi z tytułu sprzedaży rzeczy (części) i usług przez sprzedawcę części i usług.

Z uwagi na to, że biegły w sposób wyczerpujący w opinii głównej i uzupełniającej wyjaśnił okoliczności wskazane w tezie dowodowej, stanowiące wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego czy też z dalszej opinii uzupełniającej, należało uznać za zbędne. Wnioski zawarte w piśmie pełnomocnika pozwanego z dnia 21.03.2014r. pokrywają się zakresem z tymi które zostały zgłoszone w piśmie z dnia 20.11.2013r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Stosowanie zaś do art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z kolei w myśl art. 822 § 1 i § 4 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Przy czym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Z treści przywołanego przepisu wynika więc, że w przypadku objęcia pojazdu sprawcy wypadku umową odpowiedzialności cywilnej, odszkodowanie to powinien wypłacić ubezpieczyciel. Jest to odstępstwo od zasady osobistej odpowiedzialności sprawcy, ograniczone jednak wysokością sumy ubezpieczenia.

Wskazać przy tym należy, iż pojęcie szkody obejmuje ujemne dolegliwości powstałe w wyniku czyjś bezprawnego działania i przy szkodzie o charakterze materialnym dotyczy przede wszystkim uszczerbku powstałego w majątku poszkodowanego. Stosowanie do dyspozycji art. 361 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przy czym, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono. Jak natomiast stanowi art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z powyższego jednoznacznie wynika, że szkoda sprowadza się do ogółu dolegliwości powstałych w wyniku uszczuplenia majątku poszkodowanego. W myśl § 2 cytowanego przepisu jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

W okolicznościach niniejszej sprawy sporna pomiędzy stronami była wysokość należnego pozwanemu odszkodowania. Zdaniem pełnomocnika pozwanego wysokość kosztów naprawy wynikająca z opinii biegłego została zaniżona. W ocenie pełnomocnika pozwanego naprawa pojazdu w oparciu o części alternatywne nie przywraca pojazdu powoda do stanu sprzed szkody oraz nie zapewnia wszelkich parametrów bezpieczeństwa i wytrzymałości zgodnie z parametrami części oryginalnych oznaczonych logo producenta pojazdu oznaczonych symbolem O oraz części oryginalnych niesygnowanych logo producenta pojazdu oznaczonych symbolem (...).

Zdaniem Sądu, w świetle kategorycznej opinii biegłego sądowego, z powyższym nie sposób się zgodzić. Ceny części zamiennych wymienionych w kalkulacji biegłego dotyczą bowiem części nowych i pochodzą z oficjalnego cennika części zamiennych sieci serwisowej producenta pojazdu, obowiązującego w dniu powstania szkody. Biegły sądowy P. S. wyjaśnił, iż w wykonanej przez niego kalkulacji kosztów naprawy pojazdu założono, że do naprawy zostaną wykorzystane w celu optymalizacji kosztów również części zamienne pochodzące od niezależnych producentów (części oznaczone symbolami PT i PJ). Zaznaczył przy tym, iż w przypadku części oznaczonych symbolem PT, jakoś tychże jest potwierdzona certyfikatami producenta części , a w przypadku części z symbolem PJ – mamy do czynienia z oświadczeniem producenta o jakości danej części zgodnej z jakością części oryginalnej. W swojej pisemnej opinii biegły wyraźnie stwierdził, iż możliwe jest przywrócenie pojazdu A. do stanu sprzed szkody przy użyciu części uwzględnionych w sporządzonej przez niego kalkulacji.

Sąd nie miał również wątpliwości co do prawidłowości dokonanej przez biegłego korekty dodatniej wartości pojazdu oraz odmowy dokonania korekty ujemnej.

Biorąc pod uwagę wnioski płynące z opinii biegłego sądowego, tj. wartość przedmiotowego samochodu sprzed szkody 22.100 zł. brutto oraz koszt jego naprawy 20.358,15 zł. brutto, stwierdzić należało, iż koszt naprawy nie przekracza wartości pojazdu sprzed szkody, a zatem mamy do czynienia ze szkodą częściową, nie zaś ze szkodą całkowitą, która to pozwany przyjął w ramach likwidacji szkody.

Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Za "niezbędne" koszty naprawy należy uznać takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego. (...) Kosztami "ekonomicznie uzasadnionymi" są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat naprawczy dokonujący naprawy samochodu. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku. Jeżeli nie kwestionuje się uprawnienia do wyboru przez poszkodowanego warsztatu samochodowego mającego dokonać naprawy, miarodajne w tym zakresie powinny być ceny stosowane właśnie przez ten warsztat naprawczy. Przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałoby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte w warsztacie naprawczym były wyższe od przeciętnych (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 roku, opubl. OSNC 2004/4/51).

W ocenie Sądu stronie powodowej należy się kwota 14.381,97 zł. stanowiąca różnicę pomiędzy kosztami naprawy poniesionymi faktycznie przez powoda (18.031,97 zł.) a kwotą wypłaconego dotychczas odszkodowania (3.650 zł.).

Wskazać również należy, że powód jak to wyjaśnił zeznając na rozprawie dnia 27 czerwca 2013r. (k.83) nie ma możliwości odliczenia naliczonego podatku VAT samochód nie stanowi środka trwałego jego przedsiębiorstwa przysługuje mu zatem odszkodowanie w.g cen brutto obejmujące podatek VAT mieszczący się w cenach nabytych części i kosztach naprawy.

Stosownie do przepisu art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku; § 2 gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Zauważyć należy, iż z akt szkody wynika, iż powód zawiadomił pozwanego o szkodzie w dniu 12 listopada 2011 roku, a zatem należało przyznać odsetki ustawowe począwszy od dnia 13 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty.

W oparciu o dokonane ustalenia faktyczne, mając na uwadze wnioski płynące z opinii biegłego sądowego, Sąd na podstawie przepisu art. 822 § 1 i 4 k.c., uwzględnił wytoczone powództwo niemalże w całości, oddalając je w pozostałym zakresie.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu oparto na przepisie art. 98 kpc statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu z uwzględnieniem art. 100 k.p.c. Powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania nie było więc uzasadnienia dla stosunkowego rozliczenia kosztów. Koszty poniesione przez powoda to opłata od pozwu (722 zł.), opłata od pełnomocnictwa (17 zł.), wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002 r., Nr 163, poz. 1348) (2.400 zł.) oraz poniesiony dotychczas koszt opinii pisemnej biegłego sądowego (300 zł.), co łącznie daje kwotę 3.439 zł.

W pkt 3 wyroku Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) w zw. z art. 98 kpc.,

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

z./ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego.